

РЕШЕНИЕ

№ 15168

гр. София, 05.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4397** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител.

П. В. Б. е оспорил издадената от кмета на Столична община ЗАПОВЕД № СОА24-РД15-1640/11.04.2024 г., с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, поради съкращаване на длъжността „главен юрисконсулт“ в Отдел „Въздух“, Дирекция „Климат, енергия и въздух“.

В съдебното производство жалбоподателят лично и с помощта на упълномощения адвокат Н.: поддържа жалбата; ангажира писмени доказателства, представени от ответника и приети без оспорване; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък; представена е писмена защита от адвоката. С жалбата и с писмената защита се поддържат доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваната заповед, поради това, че: не е на лице реално съкращаване на длъжността; не е спазена целта на закона; съществувала е възможност жалбоподателят да бъде назначен на свободно в същия отдел и в дирекцията щатни бройки.

Юрисконсултът - пълномощник на ответника: оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на заповедта; заявява искане за юрисконсултско възнаграждение; представя писмена защита.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество.

Съдът приема за установено, въз основа на приетите без оспорване писмени доказателства, следното.

П. В. Б. е заемал към 11.04.2024 г. по служебно правоотношение длъжността „главен юрисконсулт“ в Отдел „Въздух“, Дирекция „Климат, енергия и въздух“, в Администрацията на Столична община. Това правоотношение е прекратено едностранно от органа по назначаване с оспорваната Заповед № СОА24-РД15-1640/11.04.2024 г., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, поради съкращаване на длъжността, считано от „датата, следваща датата на връчване на заповедта“, т.е. – считано от 16.04.2024 г. и предвид „утвърдено изменение на длъжностно разписание на Столична община, с рег. № СОА24-РД15-1411/08.04.2024 г.“, в сила от 15.04.2024 г. С изменението на длъжностно разписание, рег. № СОА24-РД15-1411/08.04.2024 г. в Отдел „Въздух“, Дирекция „Климат, енергия и въздух“ е премахната длъжността (единствена) „главен юрисконсулт“, а щатната численост на длъжността „главен експерт“ в отдела е увеличена от 4, на 5 щатни бройки. Сравнението между предходното длъжностно разписание, в сила от 01.04.2024 г. за Отдел „Въздух“, Дирекция „Климат, енергия и въздух“ с това, в сила от 15.04.2024 г. показва, че: отделът е включвал един началник, един главен юрисконсулт и четирима главни експерти, или общо – 6 (шест щатни бройки); считано от 15.04.2024 г. щатната численост на Отдел „Въздух“ е запазена на общо шест щатни бройки, от които: началник и петима главни експерти, т.е. – липсва длъжността „главен юрисконсулт“.

Жалбата е неоснователна.

Спорът по делото, въведен от адвоката на оспорващия е: съществувало ли е към датата на издаване Заповед № СОА24-РД15-1640/11.04.2024 г. „утвърдено ново длъжностно разписание, в което длъжността „главен юрисконсулт“ в Отдел „Въздух“ да липсва; материално законосъобразно ли е съкратена единствената в отдела длъжност „главен юрисконсулт“, заемана от П. В. Б.; съществувало ли е задължение за органа по назначаване да предлага на съкратения служител друга свободна длъжност в същата администрация; приложими ли са за случая пряко (както смята адвокатът) нормите на чл. 5 и чл. 10 от ДФЕС, и тези на Дял II от Хартата на основните права на ЕС и на Директива 2000/78 ЕО на Съвета, от 27.11.2000 г.

Възможността орган по назначаване на държавен служител да прекрати правоотношението му едностранно, с едномесечно предизвестие по причина съкращаване на длъжността е предвидена с разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл. Това означава, че за случая кметът на СО може, в пределите на определената обща за ръководената от него Администрация щатна численост (както е в случая) да оптимизира дейността ѝ, вкл. да съкращава определени длъжности. За да упражни законосъобразно това право кметът е длъжен да извърши реално съкращаване на съответната длъжност, като позиция в щатното разписание на длъжностите в Администрацията и като функции, според утвърдената длъжностна характеристика, или да намали броя на служителите, които са ангажирани с нейното изпълнение. Член 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията определя „длъжност в администрацията“ като „нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика“. Длъжността, като щатно обособена функция с конкретно определени задължения и изисквания ще бъде реално съкратена, когато е намален щатният брой на съответната структура или когато са променени значително обемът, функциите, задълженията и изискванията, залегнали в длъжностна характеристика. За законосъобразността на съкращаването не е необходимо тези две предпоставки да съществуват кумулативно и органът по назначаване не дължи да извършва подбор и/или да преназначава съкратения служител в друга структура, както счита жалбоподателят. Т. задължение не е предвидено със Закона за държавния служител. Подборът „при закриване на част от предприятието, както и при съкращаване в щата

или намаляване на обема на работата“ е предвиден като възможност, не и като задължение, с разпоредбата на чл. 329 КТ.

Извършения по – горе сравнителен анализ и съпоставяне между щатната численост на Отдел „Въздух“ преди 15.04.2024 г. и след това очевидно сочи, че органът по назначаване е преценил за ненужно в отдела да съществува и длъжност „юрисконсулт“, бил той и главен. Установява се безспорно от представените предишни длъжностни и поименни щатни разписания, съответно от актуалните такива, че в Администрацията на СО съществуват множество длъжности „юрисконсулт“, макар и в други дирекции от специализираната и от общата администрация. Ответникът е представил Доклад, рег. № СОА24-ВК66-2864/02.04.2024 г., подписан от заместник – кмет Н. Б., с който е обоснована необходимостта от увеличаване на експертите длъжности в Отдел „Въздух“, които притежават образование и умения, свързани включително с нуждата от осъществяване на „индикативни измервания с преносим броя, на качеството на атмосферния въздух, както и „ежедневен контрол на работоспособността на информационните системи, предаващи и получаващи информация и данни...“. От изложеното следва, че като е заличил в Отдел „Въздух“ длъжността „глаен юрисконсулт“, за сметка на още една щатна бройка за длъжността „експерт (главен)“ кметът на СО е извършил реално съкращаване, „като позиция в щатното разписание на длъжностите в Администрацията на СО и като функции, според утвърдената длъжностна характеристика“. Становището на жалбоподателя за обратното не се споделя от Съда. Обстоятелството, че преди издаването на процесната заповед той е пожелал от органа по назначаване да бъде преместен на друга длъжност, в друга структура на същата Администрация, но не последвала реакция, не е относимо към законосъобразността на Заповед № СОА24-РД15-1640/11.04.2024 г. Каза се вече в тази връзка, че при съкращаване на длъжност за органа по назначаване не съществува задължение да предлага на съкратен служител други, свободни и подходящи длъжности, с оглед самата административна процедура на съкращаване.

Що се отнася до жалбоподателските доводи за незаконосъобразност на заповедта, поради наличие спрямо П. Б. на дискриминация (неравно третиране), с позоваване на нормите на чл. 5 и чл. 10 от ДФЕС, тези на Дял II от Хартата на основните права на ЕС и на Директива 2000/78 ЕО на Съвета, от 27.11.2000 г., Съдът приема следното.

На основание чл. 168 АПК Съдът дължи служебно произнасяне, на всички основания, по смисъла на чл. 146 АПК, в това число спазването на материалния закон, включително и на Закона за защита от дискриминация“. В същия смисъл - Определение № 1186/24.01.2020 г. на ВАС, състав на Пето отделение, по адм. дело № 33/2020 г. В жалбата и с писмената защита абстрактното позоваване на норми от Общностното право, вкл. на ДФЕС не е подкрепено с конкретни твърдения за осъществена спрямо жалбоподателя дискриминационно отношение, по който и да е признак. С нормите на чл. 4, ал.ал. 2, 3 ЗЗДискр. са дефинирани понятията за „пряка дискриминация“ и „непряка дискриминация“, като, съответно: „по-неблагоприятно третиране на лице, на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства; поставянето на лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1, или на лица, които, без да са носители на такъв признак, съвместно с първите търпят по-малко благоприятно третиране или са поставени в особено неблагоприятно положение, произтичащо от привидно неутрални разпоредба, критерий или практика, освен ако разпоредбата, критерият или практиката са обективно оправдани с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими“. Оспорващият не ангажира доказателства, даващи основание на Съда да приеме осъществено от кмета на СО дискриминационно отношение към П. В. Б. по признаци „лично и обществено положение“ или по някой друг от дефинираните с ал. 1 на чл. 4 признаци. Не се доказва специално, негативно

(отрицателно) отношение на, с цел освобождаване от работа на жалбоподателя, поради съкращаване на заеманата от него длъжност. От друга страна разпоредбите на чл. 5 и чл. 10 ДФЕС нямат пряко действие (директен ефект) по отношение на процесния случай, понеже не са конкретни и указват най-общо на държавите-членки да координират политиките по заетостта, чрез определяне на основните насоки на тези политики, както и да се борят срещу всяка форма на дискриминация. Същото, вкл. в контекста на мотивите за липса на доказателства за осъществена пряка и/или непряка дискриминация се отнася и за неконкретизираните твърдения за нарушаване на права, по смисъла на Дял II от Хартата.

С оглед изложеното Съдът приема, че ответникът, със Заповед № СОА24-РД15-1640/11.04.2024 г. е извършил реално съкращаване на заеманата от П. В. Б. длъжност „главен юрисконсулт“ в Отдел „Въздух“, Дирекция „Климат, енергия и въздух“ - СО, като позиция в щатното разписание на длъжностите в Администрацията на СО и като функции. Реалното съкращаване на длъжността обуславя материална законосъобразност на оспорената заповед. Заповедта е издадена от компетентен административен орган, който се е съобразил с изискванията за форма (чл. 108, ал. 1 ЗДСл. и чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК), както и с целта на Закона, по смисъла на чл. 146, т. 5 АПК. Жалбата подлежи на отхвърляне.

Този изход на съдебния спор определя като основателна (чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ) претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя в размер на 100 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 124, ал. 1, изр. първо ЗДСл. вр. чл. 172а, вр. чл. 172, ал. 1, чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от П. В. Б., против издадената от кмета на Столична община ЗАПОВЕД № СОА24-РД15-1640/11.04.2024 г., с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, поради съкращаване на длъжността „главен юрисконсулт“ в Отдел „Въздух“, Дирекция „Климат, енергия и въздух“.

ОСЪЖДА П. В. Б. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: